

מ"ת 9714/02/16 - מדינת ישראל נגד מחמד סאנע (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

25 פברואר 2016

מ"ת 9714-02-16 מדינת ישראל נ' סאנע(עציר)

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה אלכס בלגראי

נגד

המשיב

מחמד סאנע (עציר)- בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אלכס גאוסקין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת על רקע כתב האישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה, היזק לרכוש היזק לרכב ואיומים.

פריצה לבית ברחוב יערה 5 - על פי העובדות באישום הראשון, בתאריך 24/12/2015 בסמוך לשעה 3:30, התפרץ המשיב בצוותא חדא עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לבית ברחוב יערה 5 בישוב גבעות בר (להלן: הבית), השייך ליהודה רגב (להלן: המתלונן), בכך שפרק את רשת חלון המטבח, פתח את החלון בדחיפה ונכנס אל תוך הבית, בשעה שהמתלונן ובני משפחתו ישנים בבית. במעמד המתואר גנב הנאשם מהדירה 2 מחשבים ניידים וכן רכוש רב נוסף הכולל היתר תיקים וארנקים, כשחלק מהפרטים שנגנבו הושלכו על ידי המשיב סמוך לבית.

פריצה לבית ברחוב יערה 1 - על פי העובדות באישום השני, סמוך לאחר או בסמוך לפני המתואר לעיל באישום הראשון, התפרץ המשיב בצוותא חדא עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה לדירה ברחוב יערה 1 בישוב גבעות בר (להלן: הדירה) השייכת לאבי זילברמן (להלן: המתלונן), בכך שפרק את רשת חלון הסלון החיצונית, פתח את חלון הסלון באמצעות כלי חד ונכנס אל תוך הדירה. במעמד המתואר גנב הנאשם מהדירה מחשב נייד וטלפון סלולרי וכן עוד רכוש הכולל תיקים וארנקים. חלק מהרכוש כדוגמת התיק והארנק הושלכו על ידי הנאשם בסמוך לבית וברחוב.

היזק לרכוש ואיומים - על פי העובדות באישום השלישי, סמוך לאחר המתואר באישום הראשון והשני, הרס המשיב במזיד ושלא כדין ארון חשמל הנמצא בסמוך לבתים אליהם התפרץ בכך שריסס על ארון החשמל בספרי צבע את הכתובת: "תראבין אומרת לא לקחת נשים ברנציף לאודי הקצין יא מניק" בסמוך לאחר הרס הנאשם במזיד את רכבו של שלומי אפריאט אשר חנה בסמוך לבית ברחוב יערה 14 בכך שריסס על הרכב את הכתובת הבאה: "קצין אודי מניק

יהיה טוב". בעשותו את המתואר לעיל איים הנאשם על רכז המודיעין אודי אבוקסיס בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שריסס את הכתובות הנ"ל במטרה להפחידו או להקניטו.

2. אשר לעובדות כתב האישום הראשון טען לכרסום משמעותי בראיות. לטענתו, בחומר החקירה קיימת ראייה אחת ויחידה שהיא טביעת נעל. השוואת טביעת נעל של המשיב לכאורה אל מול מעתק שנלקח מהשיש שבמטבח בבית שנפרץ. לטענתו קביעת בית המשפט העליון בהלכת מנצורה לצד קיומה של ראייה יחידה לקשור את המשיב למיוחס לו, אינה מגלמת פוטנציאל להרשעה ועל כן אישום זה מכורסם בצורה ניכרת.

בנוסף, טען חוות הדעת עצמה כפי שהוגשה לבית המשפט חריגה בתמציתיות שלה, מדובר בחוות דעת בת עמוד וחצי שרוב העמוד הראשון היא סקירה של כל המוצגים שהתקבלו. חוץ מהשם של המומחית, אין הפנייה להשכלתה והמומחיות שלה, וחוות הדעת אפילו לא חתומה

לגבי אישומים 2-3, טען להעדר ראיות. לדידו אישום 3 אינו מגלה עבירה, או לכל הפחות לא מגלה את העבירות המיוחסות למשיב. לא עבירה של חבלה במזיד, לא היזק לרכוש שלא הוכח ולא עבירת איומים.

3. ב"כ המבקשת הפנתה לכתובות הגרפיטי על הבית ועל הרכב, והפנתה לאירוע קודם שהתרחש בעבר והקושר בין המשיב לבין קצין המודיעין ששמו צוין בכתובות ועל רקע אירוע פלילי בו נחקרו מס' נשים במשטרה משבט תארבין על רקע עבירות אלמ"ב, מה שלא היה לטעמו של המשיב ומכאן "פרנציפ" לקצין. האזור בו בוצעו העבירות הוא באחריותו של קצין המודיעין וככל הנראה המשיב סבר כי פגיעה בשטח באחריותו של הקצין תהווה פגיעה ישירה בו ולכן ביצע את המיוחס לו. הפנתה לטביעת הנעל לחוות הדעת

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות למשיב באישום ראשון ואשר לעבירות באישום שני שלישי מצאתי קיומן של ראיות לכאורה אם כי אלה לא בעצמה גבוה.

ראשית וכרקע אפנה לסרטוני מצלמת האבטחה מיום 24.12.15 אשר ממוקמת בצומת הרחובות משעול החמניות ומשעול יערה. בשעה 02:28 ניתן להבחין בשתי דמויות מהלכות לכיוון רחוב משעול יערה, בשעה 03:32 נצפות אותן דמויות כשהן חוזרות לכיוון מצלמת האבטחה, אחת הדמויות מתקרבת לכיוון הגדר, בנקודה בה צמוד אליה ארון החשמל הציבורי (להלן: **הפילר**) ומיד לאחריה מצטרפת הדמות השנייה ובתוך כך נראה מושלך רכוש הנראה כתיק. שתי הדמויות נראות מתכופפות ליד הפילר ולאחר כשתי דקות, הדמויות מתרוממות מהפילר והולכות.

הראיה העיקרית הקושרת את המשיב לאישום הראשון, הינה טביעת נעל אשר נמצאה על גבי משטח השיש בבית מספר 5 ברחוב משעול יערה. בחוות דעת מומחה, נמצאה התאמה בין העקב לבין נעלו של המשיב ברמת מתאם "היא הנעל" שהיא הרמה הגבוהה ביותר הקיימת ואשר על פי הביאור המצורף לחוו"ד הרי שלפנינו "התאמה במאפיינים ייחודיים במידה כזאת שלמומחה אין כל ספק מעשי לגבי היותם של המוצגים בעלי מקור משותף" (ראה חוות דעת מומחה - מסומנת ע') , להשלמת התמונה, יצוין, כי אין מחלוקת כי הנעליים שנתפסו בביתו של המשיב, ולכאורה הותירו

את העקבות, הם הנעלים של המשיב והוא זה שעושה שימוש בלעדי בהן (ראה טופס לוואי למוצגים - מסומן סז' והודעתו של המשיב מיום 31.1.16 ע' 2 ש' 30-35).

כאן המקום להתייחס קצרות לטענות המשיב בדבר קבילותה ומשקלה של טביעת הנעל - בהחלטת ביהמ"ש העליון בבע"פ 1620/10 ניקולאי מצגורה נ' מדינת ישראל (להלן: עניין מצגורה), נדונה שאלת קבילותה ומשקלה של ראייה מדעית בכלל ושל ראייה מדעית מסוג טביעת נעל בפרט ונקבע כי לכלל לפיו אין לקבל עדות סברה נקבע חריג של עדות מומחה. בית המשפט הדגיש כי ככל ראייה מדעית או הנטענת כראיה מדעית על בית המשפט לערוך מבחן ומבחן חיצוני. אשר לראיות הנסמכות על טביעות נעליים, ציין (פסקה 22): **"סבורני כי אין מקום... לפסול את הראיה ברמה הכללית. השוואה טביעות נעליים... היא טכניקה מדעית מקובלת ומצוטטת בהרחבה בפסיקה... לא השתכנעתי ברובד הכללי, כי הראיה איננה מספקת את הסחורה עד כדי פסילתה מעתה ואילך..."**. בע"פ 7939/10 רומן זדורוב נ' מדינת ישראל, כזר והתייחס בית המשפט העליון לכך כי אין לשלול את קבילותה של ראייה כזו באופן גורף, ובכל עניין תיתכן תשתית עובדתית שונה, ויש לבדוק כל ראייה מדעית על פי נסיבותיה בתיק הנדון.

אשר לתהיות ביחס לאופן עריכתה ותוכנה של חוות הדעת, לא מצאתי בשלב המעצר בו אנו נמצאים להידרש להן, אם כי אציין, שחוות דעת המומחה נכתבה ע"י שרינה ויזנר שהינה מומחית ידועה בהשוואת עקבות נעליים, ראה תפח (ב"ש) 1153/09 מדינת ישראל נ' יוסף נחמיאס וגם ת"פ 20620-12-10 מדינת ישראל נ' קבסה.

המדובר בראיה קבילה, ובשונה מעניין מצגורה אליו הפנה ב"כ המשיב, רמת הוודאות של טביעת הנעל במקרה לפניי נמצאה **ברמה הגבוהה ביותר**, ודי בכך לשלב זה של ההליך, בעוד שמשקלה של הראיה יוכרע בהליך העיקרי ולאחר העברת הראיה בכור ההיתוך והמבחנים הרלוונטיים ולרבות חקירתה של המומחית.

בהינתן האמור, ומשהמשיב בהודעתו מיום 3.1.16 טען כי מעולם לא היה בגבעות בר שהינו סמוך מאוד לכפר תראבין בו הוא מתגורר (ראה ע' 2 ש' 22-24) ובהודעתו מיום 31.1.16 כאשר הוא מעומת עם הטענה כי טביעת הנעל שלו נמצאה על משטח השיש במטבח, לא נתן כל הסבר **אלא "נתתי חקירה שלי, אין לי מה להגיד לך"**. יוצא איפה כי המשיב לא נתן הסבר לאותה ראייה נסיבתית משמעותית.

8. אשר לאישום השני והשלישי מצאתי קיומן של ראיות לכאורה נסיבתיות אם כי לא בעצמה גבוהה. קיומן של ראיות לכאורה ביחס להתפרצות לבית מספר 5 בשוב גבעות בר, מהווה למעשה את הבסיס העיקרי והחוליה המקשרת וקושרת את המשיב לכתב האישום השני והשלישי, ואילו המתואר בכתב האישום השלישי מהווה חיזוק לשני האישומים.

המשיב כאמור לא נתן כל הסבר להימצא טביעת הנעל שלו על השיש במטבח בית מספר 5 ברחוב יערה שביחס אליו קבעתי קיימות ראיות לכאורה כי ביצע את המעשה. להתפרצות לבית מספר 1 אין כל ראיה ישירה וגם לא נסיבתית כמו ההתפרצות לבית מספר 5 עם זאת, בית מספר 1 ממוקם סמוך מאוד לבית 5 (ראו צילומים בתיק) שניהם באותו רחוב וההתפרצות לשני הבתים בוצעה באותו לילה באותן שעות ובאותו רחוב, ונשאלת השאלה, מה הסבירות כי תרחיש לפיו באותו מועד באותה שעה ואותו רחוב יתפרצו שני אנשים שונים לשני הבתים בע"פ 2884/12 אופיר חביבה נ' מדינת ישראל נקבע: **"על בית המשפט לבחון את התרחישים האפשריים בהתאם לראיות הנסיבתיות ולבדוק אם ניתן להצביע על תרחיש מזכה המתיישב אף הוא עם חומר הראיות... על תרחיש חלופי זה להיות סביר. אין די**

באפשרות תיאורטית ונעדרת כל אחיזה בראיות, אלא נדרש כי התרחיש המזכה יהיה הגיוני וריאלי... נאשם ייצא רשע בדינו רק אם כל חלופות חוץ מהרשעתו אין בהן יסוד של סבירות"

תרחיש כזה לדעתי רחוק מלהיות סביר בנסיבות האמורות, והדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לעולה מסרטון המצלמות המתעדות שתי דמויות בחזרתן מרחוב משעול היערה שבידי אחד מהם נמצא רכוש והוא אף נראה כמשליך תיק על הקרקע, ובהינתן כי בסרטון נראות הדמויות שהן כורעות בסמוך לפילר, שם רוססה כתובת גרפיטי המתייחסת לקצין מודיעין שלו "עניין" קודם עם המשיב ותוכן הכתובת "תראבין אומרת לא לקחת נשים ברנציפ לאודי הקצין יא מניק" וזו שעל גבי הרכב "קצין אודי מניק יהיה טוב" קשורות קשר ישיר בתוכן לאותו עניין קודם. המדובר בראיות נסיבתיות הקושרות לכאורה את המשיב לאירוע שארע לפני מספר שנים ובו בעת חיפוש בביתו של המשיב, ואשר בו נתפס רכוש החשוד כגנוב, ואחיותיו של המשיב עוכבו לצורך חקירה ואירוע נוסף בו היה צורך לגבות עדויות ממספר תושבי כפר תארבין וביניהם נשים (ראה הודעתו של רכז מודיעין ברהט, אודי אבוקסיס מיום 3.2.16). בהמשך, אותן דמויות קמות, מתבוננות לכיוון הפילר ושוב כורעות כל זאת למשך זמן הנאמד בכ-2 דקות.

בנוסף, קיימים מאפיינים זהים של השלכת תיקים וחפצים שנגנבו משני הבתים סמוך לבתים, הזזת חלונות תוך עקירת הרשת.

מקום שמדובר בבחינת קיומן של ראיות לכאורה הנשענות על ראיות נסיבתיות נקבע: **"בשלב המעצר אין לבחון כל ראייה לבדה אלא יש לתת את הדעת למכלול הראיות... ייש לסקור את האלמנטים העובדתיים השונים העולים מחומר הראיות ולבחון האם בהצטברותם זה לזה הם מגבשים תמונה ראייתית המצביעה ולו לכאורה על אשמת העורר... ייש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה... תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כן, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השניה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כן, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים..."** (ראו בש"פ 5588/12 זלמן שלמה נ'אמצ'יק נ' מדינת ישראל).

המקרה לפניי אני מוצאת הוא מעין מקרה גבול, ובהינתן המקובץ לעיל עולה כי קיימות ראיות לכאורה גם לכך שהמשיב התפרץ לדירה ברח' יערה 1 ואיים באמצעות אותן כתובות על הקצין וגרם נזק לרכב ולפילר עליו רוססו כתובותו הגרפיטי.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר א' תשע"ו, 25/02/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מבלי לפתח ציפייה בלבו של המשיב וטרם מתן החלטה סופית בבקשה, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר.

התסקיר יוגש עד ליום 29.3.2016.

קובעת לדיון נוסף ליום 29.3.2016 בשעה 10:00.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר א'
תשע"ו, 25/02/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה